

Ο ΚΟΝΙΑΚΟΣ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΚΟΝΙΑΚΙΩΤΩΝ ΔΩΡΙΔΟΣ «Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ» – ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Δ. Χ. ΧΟΛΕΒΑΣ

ΕΤΟΣ Μ (40) Δ/ΝΣΗ ΚΡΗΤΗΣ 11 - 18120 ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ • ΤΗΛ. 6973599416

ΑΠΡΙΛΙΟΣ ΕΩΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2025 • ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 130

Προσφορά της Αδελφότητάς μας πριν την ίδρυσή της έτη 1950 -1955

Όπως είναι γνωστό ο σύλλογός μας «ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΚΟΝΙΑΚΙΩΤΩΝ ΔΩΡΙΔΟΣ» ιδρύθηκε το έτος 1955 με την πρωτοβουλία μικρής ομάδας δραστήριων τέκνων του Κονιάκου, κατόπιν της υπ' αριθ' 13351/1955 απόφασης του Πρωτοδικείου Αθηνών, με τη οποία εγκρίθηκε το καταστατικό του.

Οστόσο και κατά προ την ίδρυσή της Αδελφότητας χρόνια, ιδίως 1950 – 1954, οι κάτοικοι της περιφέρειας Αθηνών και Πειραιώς Κονιακίτες ανησυχούντες για την έλλειψη προόδου στην αντιμετώπιση των προβλημάτων του Κονιάκου και κυρίως εκείνου για τη διάνοιξη του δρόμου Λευκαδιτίου – Κονιάκου και επιθυμούντες δικαίως να βοηθήσουν για την επίλυση των προβλημάτων αυτών, συγκροτούσαν άτυπες Γενικές Συνελεύσεις, δηλαδή συγκεντρώσεις κατά τις οποίες θέτονταν τα προβλήματα και λαμβάνονταν αποφάσεις για την αντιμετώπισή τους. Τέτοιες συγκεντρώσεις ήταν φθινόπωρο του 1950 και τον Ιούνιο του 1954. Αυτές έγιναν στο κατάστημα (Γαλακτοπωλείο) του Κων/νου Αθ. Λιάπη επί της οδού Ανδρομάχης 2 στην Καλλιθέα.

Κατά την πρώτη συγκέντρωση συζητήθηκε και αποφασίστηκε η διάνοιξη του δρόμου Λευκαδιτίου – Κονιάκου.

Η συγκέντρωση χρημάτων έγινε με έρανο για την αντιμετώπιση των αναγκών (αγορά εργαλείων, κατασκευή τεχνικών έργων κ.λ.π.) και εκλογή άτυπης ερα-

νικής επιτροπής αποτελούμενη από 1. Άλκη Μίχο, 2. Ιωάννη Κολοβό, 3. Ευθύμιο Βώττα, 4. Ευθύμιο Μπούρα, 5. Παναγιώτη Μίχο, 6. Κων/νο Ευαγγ. Λιάπη, 7. Δημήτριο Ι. Φωλιά, 8. Δημήτριο Αθ. Δημόπουλο, 9. Βασίλειο Π. Χριστοδούλου ο οποίος εξελέγη προσωρινά Ταμίας και κατά την οποία συγκέντρωση εγκρίθηκαν από τη δεύτερη Γενική Συνέλευση το 1954.

Λόγω της αντίδρασης και της άρνησης των κατοίκων Λευκαδιτίου, μια ολιγομελής ομάδα ενεργοποιήθηκε και σε επανειλημμένες συγκεντρώσεις της στο κατάστημα (Γαλακτοζαχαροπλαστείο) των αδελφών Παναγιώτη Χριστοδούλου Απόλλωνος 11, Πλάκα, Αθήνα όπου ήταν και η έδρα της Αδελφότητας για αρκετά χρόνια, κατέστρωσαν πρόγραμμα δράσης με βάση την ίδρυση της Αδελφότητας (11 Σεπτεμβρίου 1955) η οποία μετά την ίδρυσή της επετεύχθη η διάνοιξη του δρόμου Λευκαδιτίου – Κονιάκου σε διάστημα ενός έτους.

Το αμέριστο φλογερό ενδιαφέρον των ξενιτεμένων αλλά και όλων των συγχωριανών μας που εκδηλώθηκε με ενθουσιασμό αμέσως μετά τη λήξη του εμφυλίου πολέμου για την προώθηση για όσα μέσα διέθεταν για την επίλυση των ζωτικών προβλημάτων του Κονιάκου, ίδρυση τυροκομείου, κατασκευής υδραγωγείων ύδρευσης και άρδευσης κ.α.

Ας επανέλθουμε στα πρώτα βήματα της Αδελφότητας

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΚΟΝΙΑΚΙΩΤΩΝ ΔΩΡΙΔΟΣ «Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ»

Εβδομήντα Χρόνια Προσφοράς της Αδελφότητάς μας 1955 -2025

(Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο 129 της εφημερίδας μας)

Τα τότε, λοιπόν, εξουσιοδοτημένα μέλη του Δ.Σ., έχοντας την πρωτοβουλία κινήσεων για το δρόμο του χωριού, όπως είχε πάντα η Αδελφότητα, έτρεχαν μεταξύ Αθηνών Αμφίσσης και Κονιάκου για συντονισμό και προώθηση των σχετικών ενεργειών.

Έτσι, σε πρακτικό του Δ.Σ. της Αδελφότητας τις 4 Απριλίου 1956 διαβάζουμε ότι «εξουσιοδοτεί τον πρόεδρο (Άλκη Μίχο) να έλθει εις τηλεφωνικήν επικοινωνία μετά του Νομού μηχανικού Αμφίσσης προς ενημέρωσιν όσιν αφορά εις την χρησιμοποίησιν των 25.000 δρχ. των χορηγηθεισών

υπό του Υπουργείου Δημοσίων Έργων πρὸς εκβραχισμόν του δρόμου Λευκαδιτίου Κονιάκου, και αναθέτει στον αντιπρόεδρο αυτού (Ιω. Γ. Κολοβό) όπως μετά του Γραμματέως (Γεωργ. Ν. Μπούτσικου) συντάξουν υπομνήματα καὶ επισκεφθούν τους υπουργούς Γεωργίας και Δημοσίων Έργων και τον βουλευτήν κ. Καλαντζήν και εκθέσουν τα προβλήματα του χωριού ιδίᾳ του δρόμου και του νερού «Ζήτσι».

Σε πρακτικό δε της συνεδρίας του της 16ης Μαΐου 1956 διαβάζουμε ότι: «Το Κοινοτικό Συμβούλιον Κονιάκου ανέθεσεν την διεύθυνσιν των εργασιών του δρόμου εις επιστάτην εκ Στρώμης, τον κ. Ν. Χαϊμάνην (αφού) εξησφάλισεν ενεργείας της

Συνέχεια στη 3 σελίδα

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

• ΠΡΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΚΟΝΙΑΚΙΩΤΩΝ ΔΩΡΙΔΟΣ «Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ»

Ο Όμιλος για την UNESCO Πειραιώς και Νήσων και ο Διεθνής Οργανισμός INTERNATIONAL ACTION ART από την ίδρυση τους μέχρι και σήμερα δραστηριοποιούνται σε τρεις βασικούς τομείς – τον Πολιτισμό, την Εκπαίδευση και την Αλληλεγγύη. Θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε ότι στο πλαίσιο των πολιτιστικών και κοινωνικών δραστηριοτήτων τους ο Όμιλος για την UNESCO Πειραιώς και Νήσων και ο Διεθνής Οργανισμός INTERNATIONAL ACTION ART **θέτουν υπό την αιγίδα τους την πολιτιστική εκδήλωση για την Αναβίωση του Γνησίου Ύφους του Δημοτικού Τραγουδιού της Ορεινής Ρούμελης** που θα πραγματοποιηθεί στον Κονιάκο Δωρίδος στις 16/08/2025

Με εκτίμηση

Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής και Βορειοαμερικανικής Ομοσπονδίας Ομίλων Και Συλλόγων για την UNESCO

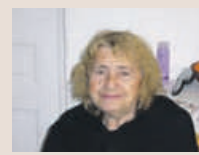
Πρόεδρος του Ομίλου για την UNESCO Πειραιώς και Νήσων, και Γ. Πρόεδρος του Δ. Ο. Interaational Action Art

Ιωάννης Μαρωνίτης

• Η Αδελφότητα Κονιακιωτών Δωρίδος «Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ» σας προσκαλεί την **Κυριακή στις 11 Ιανουαρίου 2026 και ώρα 11 π.μ.**, στα γραφεία της, **Βερανζέρου 30, Αθήνα**, για την **Κοπή της Βασιλόπιτας και την Βράβευση των επιτυχόντων σε ΑΕΙ.**

Παρακαλούμε να παραβρεθείτε με τις οικογένειές σας

• ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αδελφότητας μας αισθάνεται την υποχρέωση να εκφράσει τις πλέον εγκάρδιες ευχαριστίες στην οικογένεια **Νικολάου Μπατή** που διέθεσε τη δαπάνη για την έκδοση του 130^{ου} φύλλου της εφημερίδας μας εις μνήμην της μητέρας τους **Δήμητρα Μπατή – Φωλιά.**

10η Αναβίωση του Γνησίου Ύφους του Δημοτικού Τραγουδιού της Ορεινής Ρούμελης

Για μια ακόμη χρονιά πραγματοποιήθηκε με πλήρη επιτυχία, στις 16 Αυγούστου 2025, η 10^η Αναβίωση του Γνησίου Ύφους του Δημοτικού Τραγουδιού της Ορεινής Ρούμελης στον Κονιάκο, στην πλατεία Ηρώων του χωριού, στο ωραιότερο «μπαλκόνι» των Βαρδουσιών υπό την αιγίδα της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας (ΟΠΑ ΣΤΕ), Π. Ε. Φωκίδας, τον Όμιλο για την UNESCO Πειραιώς και Νήσων

με συνδιοργανωτές το Δήμο Δωρίδας και τη Δωρική Αδελφότητα, αναδεικνύοντας τη διαχρονική αξία του δημοτικού τραγουδιού και την αέναη δύναμή του να ενώνει. Μια εκδήλωση η οποία αντιπροσωπεύει την Αναβίωση του Γνησίου Ύφους του Δημοτικού Τραγουδιού όχι μόνο της Φωκίδας αλλά και ολόκληρης της Ρούμελης με περιεχόμενο μουσικολογικό, επι-

Συνέχεια στη 4 σελίδα

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Επιτυχόντες σε Α.Ε.Ι.

● Ο Πέτρος Ιωσηφίδης του Βίκτωρα και της Αθηνάς εγγονός Δημητρίου Κεφαλά, πέ-
ρασε στο Ε.Κ.Π.Α. Εθνικό Καποδιστριακό Πα-
νεπιστήμιο Αθηνών στο Τμήμα Οικονομικών
Επιστημών.

Γάμοι

● Στις 31 Μαΐου 2025 στον Ιερό Ναό Παμ-
μεγίστων Ταξιαρχών Κορυδαλλού παντρεύτη-
καν ο Άγγελος Γ. Γεωργαντάς και η Πανα-
γιώτα Δ. Χολέβα και βάφτισαν τον γιο τους
και το όνομα αυτού Γεώργιος.

● Στις 31 Μαΐου 2025 παντρεύτηκαν στην
Αθήνα ο Φώτης Μπόζιος και η Ανδρομάχη
Γ. Μπούζα και βάφτισαν τον γιο τους και το
όνομα αυτού Αριστείδης.

Να ζήσουνε

Αυτοί που έφυγαν

● Στις 15 Απριλίου 2025 πέθανε ο Μιλτιά-
δης Κανδρής ετών 71

● Στις 11 Μαΐου 2025 πέθανε Νι-
κόλαος Α. Μπούτσικος ετών 65

● Στις 20 Ιουνίου 2025 πέθανε
η Δήμητρα Ηλ. Μπατή το γέ-
νος Ηλία Φωλιά Διακολιά ετών
94

● Στις 6 Αυγούστου 2025 πέθα-
νε ο Γεώργιος Π. Μίχος (γιος
του Κακανεζοπάνου) ετών 100

Στις 16 Αυγούστου 2025 πέθανε
η Μαρία Σκούτα το γένος Γεωρ-
γίου Μίχου (Καφριτσάκη), σύζυ-
γος του αιμνήστου δικηγόρου
Ιωάννη Σκούτα ετών 99

Προσφορές
για την Αδελφότητα

- Η Αλεξοπούλου Λεμονιά έδωσε για την Αδελ-
φότητα 100 ευρώ
- Ο Μιλτιάδης Κασίδης έδωσε για την Εφημε-
ρίδα 50 ευρώ
- Ο Δημήτριος Καραδήμας έδωσε για την Εφη-
μερίδα 50 ευρώ
- Ο Νίκος και Γιώργος Κωνσταντέλλος έδω-
σαν για την Αδελφότητα 100 ευρώ
- Η Παναγιώτα και Αναστασία Σκούτα έδω-
σαν για την εφημερίδα εις μνήμην των γονέων τους
Ιωάννη και Μαρίας Σκούτα 100 ευρώ.

Εις μνήμην Νικολάου
Λεωνίδα Μπούτσικου

Αντίο Φίλε των Παιδικών μας Χρόνων
Ήταν τον 1975, πρωτοήρθα στην Αθήνα στο Αι-
γάλεω κάναμε παρέα με τον Νίκο μια ηλικία. Ήταν
απ’ τους μόνιμους της καλοκαιριάτικης συντροφιάς
στις καλοκαιριάτικες περιπέτειές μας όταν ερχότα-
νε στο χωριό κάναμε παρέα και πηγαίναμε στα γί-
δια κλεφτόβρυνση, λίπα κ.λ.π.

Και όταν ήρθα στην Αθήνα πήγαίνα στο Πειραιά
σχολείο ο Νίκος Γυμνάσιο εκεί γνώρισα έναν φίλο
τον που ήμασταν στην ίδια τάξη τον Ρούλη. Κάθε
Κυριακή πηγαίναμε στην Ακρόπολη, ο πατέρας του
Νίκου είχε φωτογραφείο και βγάζανε φωτογραφίες
τους τουρίστες πηγαίναμε στο φωτογραφείο τις τυ-
πώναμε και μετά στην ακρόπολη να τις πουλήσου-
νε στους τουρίστες. Η παρέα μεγάλωνε με τον Ντίνο
τον άλλον φίλο του που δούλευε στο Φωτογραφείο
τον Κώστα, Λάμπρο και αργότερα τον Γιώργη.

Αγαπημέne φίλε των παιδικών μας χρόνων στο
χωριό μας, κομμάτι της δικής μας παρέας, της δικής
μας ζωής, έφυγες μαζί με τα χρόνια εκείνα, πήγες
να συναντήσεις το Κώστα που έφυγε πρόωρα, πολ-
λές φορές πηγαίναμε και στην Κινέττα.

Πόσες στιγμές περάσαμε όλα αυτά τα χρόνια με
εκδρομές διακοπές, απόκριες στη Σαλαμίνα, στη
γιορτή του κρασιού στο Δαφνί, στην Κώ και σε άλλα
μέρη. Χαθήκαμε για λίγα χρόνια έφυγες για Αμερι-
κή για σπουδές και όταν γύρισες πάλι παρέα βρισκό-
μασταν πολλές φορές για καφέ Αιγάλεω Κορυδαλ-
λό. Συνέχισες την έκδοση του περιοδικού «Greek
Diplomatic Life» που είχε ο Πατέρας σου.

Ο Νίκος Μπούτσικος υπήρξε μια ευγενι-
κή και σεμνή φυσιογνωμία, με ήθος και σεβα-
σμό προς τους φίλους και συναδέλφους και χω-
ριανούς του. Τελειόφοιτος του Πανεπιστημίου
Columbia εκανε μια υπέροχη οικογένεια με την
σύζυγο του την Κάρεν και πατέρας δύο παιδιών
Λεωνίδα και Αλέξανδρο, άφησε πίσω του όχι μόνο
ένα σημαντικό εκδοτικό έργο, αλλά και ένα ζω-
ντανό παράδειγμα ήθους και επαγγελματισμού.

Πάντα η συντροφιά εκείνη θα είναι ζωντανή
στην μνήμη μας όσο θα είμαστε. Καλό σου ταξί-
δι στη γη των Αγγέλων.

Δ.Χ.Χ.

Πικρός Αποχαιρετισμός
στον ευγενή άνθρωπο
& συνάδελφο επαγγελματία
Φωτορεπόρτερ
Νίκο Μπούτσικο

Πληροφορηθήκαμε, απρόσμενα, ξαφνικά και
με βαθύ πόνο, ότι, τη Κυριακή 11 Μαΐου το βράδυ,
έσβησε η καρδιά, έκλεισαν για πάντα τα διεισδυ-
τικά μάτια και χάθηκε από όλους μας το ευγενικό
και ζεστό χαμόγελο του εκλεκτού και αγαπητού
μας Συναδέλφου Φωτορεπόρτερ Νίκου Μπού-
τσικου, εξειδικευμένου στη φωτοειδησεογραφία
των διπλωματικών θεμάτων και εκδότη του μη-
νιαίου περιοδικού «GREEK DIPLOMATIC LIFE».

Γεννημένος στην Αθήνα, στις 4-8-1960, μετά
την ολοκλήρωση της πρωτοβάθμιας και δευτερο-
βάθμιας εκπαίδευσής του στην Ελλάδα, ο Νίκος
ξενιτεύτηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμε-
ρικής, όπου σπούδασε αεροψυκτική, στο Πανε-
πιστήμιο Columbia.

Επιστρέφοντας στην Ελλάδα, αντί να ασχο-
ληθεί με το αντικείμενο των σπουδών του, ακο-
λούθησε το επάγγελμα του, επίσης, Φωτορε-
πόρτερ πατέρα του, Λεωνίδα Μπούτσικου, και
εργάσθηκε στην οικογενειακή επιχείρηση της
έκδοσης του περιοδικού «GREEK DIPLOMATIC

LIFE», που κυκλοφορεί επιτυχώς από το 1978.
Η έκδοση ξεκίνησε από το πατέρα του και, μετά
τη συνταξιοδότησή του, ο Νίκος την ανέλαβε
εξ ολοκλήρου.

Άριστος γνώστης των εξειδικευμένων απαι-
τήσεων της διπλωματικής φωτοειδησεογραφί-
ας, πάντα παρών σε εκδηλώσεις στο Υπουργείο
Εξωτερικών σε πρεσβείες, στην Ελλάδα και στο
εξωτερικό, σε διπλωματικές και διεθνείς αποστο-
λές, εντός και εκτός της χώρας μας, στο Ευρω-
κοινοβούλιο και σε Ευρωπαϊκούς οργανισμούς,
υπήρξε ιδιαίτερα αγαπητός μεταξύ των συνα-
δέλφων, τους οποίους βοηθούσε στο δύσκολο
έργο της κάλυψης των γεγονότων σε ένα ιδιαί-
τερο κανονιστικό και αυστηρό περιβάλλον ερ-
γασίας. Οι σχέσεις του στους διπλωματικούς
κύκλους, όπου κυρίως δραστηριοποιούνταν,
αποτελούσαν πολύτιμο εργαλείο για τη κοινό-
τητα των Φωτορεπόρτερς.

Παράλληλα, η εγκυρότητα του περιοδικού
του σε θέματα προβολής των Ελληνικών θέσε-
ων, της Ελληνικής στρατηγικής, της οικονομι-
κής και κοινοβουλευτικής διπλωματίας, στον
ευρύτερο γεωπολιτικό χώρο, προσέδιδαν στο
Νίκο Μπούτσικο πλήρη επαγγελματική καταξί-
ωση και ξεχωριστή προνομιακή αντιμετώπιση
από όλους τους εκπροσώπους και το προσωπι-
κό των διπλωματικών Υπηρεσιών, Οργανισμών,
Επιτροπών και Φορέων, εν γένει.

Η άρτια επαγγελματική του κατάρτιση, η συ-
νέπεια, η επιμονή και η αγάπη του για την φω-
τοειδησεογραφία των διπλωματικών θεμάτων,
του χάρισαν την αμέριστη εκτίμηση και το σε-
βασμό των συναδέλφων του. Ο ήπιος χαρακτή-
ρας και η προθυμία του να βοηθά και να δίνει
πρόσφορες λύσεις τον έκαναν να είναι μια στα-
θερή αναφορά στην πιεστική και υπεύθυνη κα-
θημερινότητα της φωτοειδησεογραφίας.

Υπήρξε σεμνός, με πολύ χαμηλό προφίλ, χωρίς
έπαρση, με ευρύτητα γνώσεων, μεθοδικότητα,
κατανόηση και βαθιά ανθρώπινη ενσυναίσθηση.

Ήταν εξαιρετικά εργατικός, αθόρυβος, συστη-
ματικόςκαιάνθρωπος χαμηλών τόνων με ποικίλα
ενδιαφέροντα. Η πορεία του στη ζωή χαρακτη-
ρίζεται από μια άοκνη προσπάθεια αυτοβελτίω-
σης, καθώς και από τη σπουδαία και ανιδιοτελή
προσφορά στο κοινωνικό σύνολοκαι στους συνα-
δέλφους του. Υπήρξε ενεργό και δραστήριο μέ-
λος της Ένωσης Φωτορεπόρτερς Ελλάδας και του
Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης και Προ-
στασίας Δικαιωμάτων Πνευματικής Ιδιοκτησί-
ας των Φωτογράφων (ΟΣΔ ΦΟΙΒΟΣ).

Το προσωπικό του παράδειγμα της διακριτι-
κής, ευγενικής και σοβαρής επαγγελματικής πα-
ρουσίας του, αποτελεί παρακαταθήκη για όλους
εμάς που τον χάσαμε πρόωρα και ιδιαίτερα για
τη σύζυγό του Κάρεν και τους δυο γιούς τους, το
Λεωνίδα και τον Αλέξανδρο, που τους καμάρωνε.

Ο Φίλος και Συνάδελφος Νίκος Μπούτσικος
ήταν πιστός στις αρχές, στις αξίες και στα ιδα-
νικά του δημιουργού Φωτορεπόρτερ, του κυνη-
γού της είδησης, σε όλη του τη ζωή. Υπόδειγμα
Ανθρώπου και Επαγγελματία Φωτορεπόρτερ για
τις νεότερες γενιές. Ήρεμα και χωρίς τυμπανο-
κρουσίες, διακόννησε επάξια την είδηση στο δι-
πλωματικό χώρο, σε όλα τα επίπεδα και σε με-
γάλη ένταση.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που θα σε σκεπά-
σει, Αγαπητέ μας Νίκο. Η Μνήμη σου θα μεί-
νει Αιώνια.

Για τον ΟΣΔ ΦΟΙΒΟΣ
Γιώργος Παπαθανασίου
Πρόεδρος Δ.Σ.

«Ο ΚΟΝΙΑΚΟΣ»
Ίδιοκτήτης:
ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΚΟΝΙΑΚΙΩΤΩΝ ΔΩΡΙΔΟΣ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ»
Εκδότης: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Χ. ΧΟΛΕΒΑΣ
Κρήτης 11 18120 Κορυδαλλός
Τηλ. 6973 599 416
Υπεύθυνος Τυπογραφείου: ΕΥΘΥΜΙΟΣ Κ. ΣΑΝΙΔΑΣ
Ιωαννίνων 6 - 183 45 Μοσχάτο - Τηλ. 2109414233

Για την συνδρομή σας
Λογαριασμός της Άδελφότητας Κονιακιωτών Δωρίδος «Ο Άγιος Γεώργιος»
ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Άρ. Λογ/σμοῦ: 5102-020412-211
IBAN: GR14 0172 1020 0051 0202 0412 211
SWIFT – BIC της τράπεζας Πειραιώς είναι PIRBGRAA
Μην ξεχνάτε να δηλώνετε το όνομά σας κατά την κατάθεσή σας και να ενημερώνετε τη-
λεφωνικῶς ἢ να μᾶς ἀποστέλλετε το ἀπόκομμα τῆς τράπεζας με το ἐπώνυμό σας
Μπορείτε να ενημερώνεστε ἢ να ἐπικοινωνείτε www. koniakos.gr facebook
Ἀδελφότητα Κονιακιωτών Δωρίδος «Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ»
e-mail koniakosdoridas@yahoo.gr

Παρακαλοῦνται τὰ Μέλη τῆς Ἀδελφότητας
πού ἔχουν e-mail νά τό στείλουν στό
e-mail: koniakosdoridas@yahoo.gr
γιά νά ἐνημερώνονται πιό γρήγορα γιά
ἀνακοινώσεις τῆς Ἀδελφότητας.
Καί ἀπό τό site τῆς Ἀδελφότητας:
www.koniakos.gr
(Ἀδελφότητα Κονιακιωτών Δωρίδος
«Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ»)

Εβδομήντα Χρόνια Προσφοράς της Αδελφότητάς μας 1955 -2025

Συνέχεια από τη 1 σελίδα

Αδελφότητος το ποσόν των 35.000 δρχ. και ότι κατεβλήθη το ποσόν της απαλλοτριωθείσης εκτάσεως του «κάμπου» Λευκαδιτίου, εξουσιοδοτεί δε τρία εκ των μελών αυτού ήτοι τους α) Ιωάννην Γ. Κολοβόν, β) Βασίλειον Π. Χριστοδούλου και γ) Γεώργιον Ν. Μπούτσικον δια τας υποθέσεις του δρόμου Λευκαδιτίου - Κονιάκου», για την συνεχή επικοινωνία με την Κοινότητα, με τους εργαζομένους στο δρόμο τότε εργάζονταν με τα τσαπιά, τους κασμάδες, λοστούς, βαριές κλπ. για τη διάνοιξη του δρόμου και ο κόπος και οι δυσκολίες ήταν μεγάλες και έπρεπε να τονώνεται το ενδιαφέρον των εργαζομένων και να εντείνεται γενικά ή προσπάθεια και έπρεπε κάποιος να τους συμπαραστέκεται.»

Ήταν και αυτό έργο της Αδελφότητος.

Εκτός απ' το δρόμο για τον οποίο εργάζονταν άοκνα κοινότητα και Αδελφότητα υπήρχαν και άλλα θέματα πολύ σοβαρά την εποχή εκείνη, όπως η ύδρευση και το σχολείο του χωριού.

Και λοιπόν ελήφθησαν διάφορες αποφάσεις, μεταξύ των οποίων και απόφαση για έκτακτη εισφορά των μελών για το σχολείο μάλιστα ο αείμνηστος Άλκης Μίχος, που ήταν τότε και πρόεδρος της Αδελφότητος, προσέφερε 2.000 δρχ. και όπως αναφέρεται εν συνεχεία στο σχετικό πρακτικό πολλοί γράφτηκαν για διάφορα ποσά.

Το πρώτο λοιπόν Δ/κδ Συμβούλιο πού ήδη έχουμε αναφέρει, υπήρξε σχετικά βραχύβιο, διότι στις 30 Ιουνίου 1957, όπως αναφέρεται στο αριθμ. 7/57 πρακτικό του, ο πρόεδρος Άλκης Μίχος και ο Γραμματέας Γ. Μπούτσικος παραιτήθηκαν, «επειδή αμφότεροι απήλθον των Αθηνών...

Τò Δ.Σ. ανασυστάθηκε με πρόεδρο τον Αντιπρόεδρο Ίω. Γ. Κολοβό, Γραμματέα τον Αναστάσιο Γ. Χολέβα, ταμία τον Βασ. Π. Χριστοδούλου και μέλη τò Γεωργ. Ι. Μπαλατσούρα και Εϋθ. Αθ. Βόττα.

Και το Συμβούλιο τούτο συνεχίζει τις ενέργειες για την επίλυση διαφόρων θεμάτων και ιδίως για το δρόμο χορηγώντας διάφορα ποσά για το δρόμο και το σχολείο.

Το ένδιαφέρον πλέον επεκτείνεται και για το δρόμο προς την Κάτω Μουσουνίτσα. Διοργανώνει την ετήσια καλοκαιρινή εορτή στην Πεντέλη που πάντα στέφεται με επιτυχία -Είχε γίνει

τότε θεσμός αυτή ή έκδήλωση.

Στις 22/4/1960 πραγματοποιήθηκε Τακτική Γενική Συνέλευση, όπου συζητήθηκαν όλα τα θέματα του χωριού και στη συνέχεια έγινε ψηφοφορία από την οποία εξελέγη νέο Δ.Σ. και στις 2/5/1960 συνεστήθη εις σώμα ως ακολούθως : Πρόεδρος ό Λουκάς Δημ. Μπαλατσούρας, Αντιπρόεδρος ό 'Ιωάννης Γ. Κολοβός, Γενικός Γραμματέας ό Νικόλαος Παπακώστας, ταμίας ό Εϋθύμιος Άθαν. Βόττας και μέλη οί: Βασίλειος Π. Χριστοδούλου, Γεώργιος Ί. Μπαλατσούρας και Κωνσταντίνος Εϋαγγ. Λιάπης.

Το Συμβούλιο τούτο συνεχίζει τις προσπάθειές του για τα προβλήματα του χωριού, δρόμο, σχολείο, ύδρευση, διαθέτοντας διάφορα ποσά για ανάγκες στο χωριό.

Μάλιστα στη δεύτερη συνεδρία του, με απόφασή του διαθέτει, όπως αναφέρει το πρακτικό οποιοδήποτε ποσό απαιτηθεί για την αγορά έργαλείων που θα διατεθούν στην κοινότητα για την κατασκευή του έργου ύδρεύσεως του χωριού (μεταφορά του νερού από το Ζήτσι).

Τότε τὰ προβλήματα της κοινότητος μας ήσαν πολλά. Τὰ σπουδαιότερα τούτων σαν:

Ή μεταφορά του νερού από Ζίτσι για πότισμα των κήπων. Ή μεταφορά του νερού από τò Πλατανάκι για τήν

ύδρευση του χωριού. ή βελτίωση του δρόμου, τò σχολείο κ.ά. Σε συνεργασία με τò Κοινοτικό Συμβούλιο του χωριού μας τότε πρόεδρος ήταν ό αείμνηστος Δημήτριος Κων. Μίχος (μετέπειτα ιερέας του χωριού) εγκρίθηκε η δαπάνη για τή μεταφορά του νερού από τò Ζήτσι.

Ύστερα δέ από σχετικό αίτημα της Κοινότητος, ή Αδελφότητα προσέφερε αρκετά έργαλεία, ήτοι φτυάρια. γκασμάδες, λοστούς, βαριές κ.ά. που άγοράστηκαν στην Άθήνα και στάλθηκαν στο χωριό.

Παράλληλα έγιναν ενέργειες για νέο κτίριο για τò Σχολείο και βελτίωση του δρόμου.Οί ενέργειες, για τò Σχολείο, του Συμβουλίου της Αδελφότητος και του εκπαιδευτικού κ. Ίωάν. Ι. Λιάπη είχαν καλò τέλος.

Έγκρίθηκε ή δαπάνη για τò νέο κτίριο. αλλά για να χρησιμοποιηθῇ έπρεπε να υπάρχει οικόπεδο.

Και τότε απευθυνθήκαμε στην οικογένεια Δημ.Χολέβα (Σκαρπιά) και έπειδη δέν υπῆρξε ανταπόκριση παρ' ότι θα πληρωνόταν ό κῶρος. έγινε απαλλοτρίωση εκ μέρους της Κοινότητος και τò τίμημα του οικόπεδου δόθηκε απ' τήν Αδελφότητα, κατατεθέν στο Ταμείο παρακαταθηκών και Δανείων και έτσι έγινε τò σχολείο.

Έπίσης διευθετήθηκαν και δυο σοβαρά προβλήματα του δρόμου, ένα πριν απ' τήν γέφυρα του Μόρνου (τò παλιό γεφύρι) και ένα στη θέση κεφαλά άλώνι. Τò Συμβούλιο της Αδελφότητος ήλθε σε έπαφή με τούς ιδιοκτήτες των χωραφιών, τούς αποζημίωσε και έτσι έγινε βελτίωση του δρόμου.

Μετά η Κοινότητα και η Αδελφότητα στράφηκαν για τη μεταφορά του νερού απ' τò Πλατανάκι.

Κατόπιν με έξουσιοδότηση της Αδελφότητος πήγε στο χωριό ό τότε αντιπρόεδρος Ίωάννης Γ.Κολοβός για να φροντίσει για τήν τσιμεντόστρωση της πλατείας του χωριού, που πραγματοποιήθηκε με δαπάνη της Αδελφότητος και με τσιμέντα που διέθεσε ό αείμνηστος Νικόλαος Μπατής.

Στις 20 Δεκεμβρίου του 1970 έγινε η Η' Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας στο κατάστημα Άφών Χριστοδούλου (Απόλλωνος 11 κοντά στο Σύνταγμα), όπου τότε στεγάζονταν και τὰ γραφεία του.

Άπ' τīs άρχαιρεσίες εκείνης της Συνελεύσεως προήλθε τò ακόλουθο Συμβούλιο:

1) Πρόεδρος: Κων/νος Ί. Μάρκος, 2) Αντιπρόεδρος: Βασίλειος Παναγ. Άριστοδούλου, 8) Γενικός Γραμματέας: Ζαχαρίας Ί. Χολέβας, 4) Ταμίας Εϋθύμιος Άθαν. Βόττας, Μέλη οί:5) Δημήτριος Νικολ. Βόττας, 6) Βασίλειος Κων. Μίχος, 7) Γεώργιος Λαμπ. Μπούτσικος.

Άμέσως τò Δ.Σ. άρχισε τή δράση του:

α)Έστειλε έπιστολές για έγγραφες νέων μελών, διότι αρκετοί συγχωριανοί μας και μάλιστα νέοι τήν έποχή εκείνη, δέν ήσαν έγγεγραμμένοι ως μέλη στην Αδελφότητα. Ήταν δέν ήταν καμμιά τριανταριά τότε τὰ μέλη της Αδελφότητος.

β)Έστάλψαν έπιστολές και στους εις Άμερικη συγχωριανούς μας ζούσαν άκόμη τότε ήλικιωμένοι εκεί-- με σκοπό τή γνωριμία και τήν έπαφή μαζί τους. Οί έπιστολές συνοδεύονταν μάλιστα και με φωτογραφικό υλικό απ' τò χωριό μας.

Ό αείμνηστος Χαράλαμπος Ταξιάρχης μās απάντησε και μās ευχαρίστησε, που τόν θυμηθήκαμε. Μās έγραφε και για μιá έπιθυμία του. Ήθελε να φτιάξη ένα προσκυνητάρι με ύπόστεγο σ' ένα χωράφι του στις «Βρύζες».

Τò Δ.Σ. του έστειλε ευχαριστήρια έπιστολή με τήν παράκληση να διαθέση τò ποσόν που έπιθυμεί να δωρίση στην εκκλησία του χωριού. Έκτοτε υπῆρξε πυκνή άλληλογραφία με τόν αείμνηστο Ταξιάρχη, ό όποιος έκαμε αρκετές δωρεές στον Άν Γιώργη και τήν Παναγίτσα, για τīs όποιες θα γράψουμε έκτενέστερα. Μάλιστα, με παράκληση του Προέδρου, μās γνώρισε πολλά στοιχεία σχετικά με τήν μετανάστευση Κονιακιωτών στην Άμερική: για τīs πρώτες τους άσכולίες κ.ά. Έπίσης έγραφε και όσα γεγονότα θυμόταν απ' τήν παιδική του ήλικία στο χωριό.

Αιωνία του η μνήμη

Συνεχίζεται

ΑΡΓΥΡΩ ΧΟΛΕΒΑ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΑΒΗΤΟΛΟΓΟΣ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΖΕΑΣ 2
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ - ΚΗΠΟΥΠΟΛΗ

ΤΗΛ. ΙΑΤΡΕΙΟΥ: 210 5725137
ΚΙΝ.: 6946 052 404

ΜΑΝΤΡΙ
ATHENS - MYKONOS

ΑΘΗΝΑ Βαρδουσιών 29, Γλυφάδα
210 96 23 071 | 6975 30 80 40
athens@mantriresto.com

ΜΥΚΟΝΟΣ Πλατεία Άνω Μεράς
22890 72 100 | 6975 30 80 30
mykonos@mantriresto.com

www.mantriresto.com

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΝΙΚ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ, Μ.Δ.
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
Υπ. Λιδάκτωρ Παν/μίου Αθηνών

Συντονιστής Διευθυντής Α' ΩΡΛ Κλινικής
& Ακοολογικού Τμήματος
Γενικής & Κλινικής Παίδων «ΜΗΤΕΡΑ»
Μέλος Επιστημονικού Συμβουλίου «ΜΗΤΕΡΑ»
τ. Ιατρός Νοσ. Παίδων «ΠΑΝ. & ΑΓΛ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ»
& Νοσ.« ΕΛΛ. ΕΡ. ΣΤΑΥΡΟΥ»

Λ. Κηφισίας 102, Αθήνα
(Πλησίον ΜΕΤΡΟ Πανόρμου) 3ος Όροφος
Τηλ.: 211 400 9835 Κιν.: 6944 907 684

10η Αναβίωση του Γνησίου Υφους του Δημοτικού Τραγουδιού της Ορεινής Ρούμελης

Συνέχεια από τη 1 σελίδα

στημονικό, πολιτιστικό, με συνεδριακή ομιλία, τραγούδια, βραβεύσεις και χορευτικά.

Το θέμα της εκδήλωσης φέτος ήταν τα Δημοτικά τραγούδια της Αγάπης. Η εκδήλωση συγκέντρωσε πλήθος επισκεπτών, οι οποίοι απόλαυσαν μια μοναδική βραδιά αφιερωμένη στην παράδοση και την πλούσια μουσική μας κληρονομιά. Την εισήγηση, την παρουσίαση και το συντονισμό της εκδήλωσης ανέλαβε η εκπαιδευτικός Ελένη Γ. Χολέβα.

Μια εκδήλωση που ξεκίνησε το 2012 με συντονιστή τον μουσικολόγο συμπατριώτη μας αείμνηστο Κωνσταντίνο Μάρκο ο οποίος μας έχει αφήσει παρακαταθήκη τις ενότητες που πραγματοποιούνται και συνεχίζουμε μια εκδήλωση συνεδριακή, πολιτιστική, μουσικολογική, με δρώμενα, βραβεύσεις, χορευτικά και ομιλίες.

Την ευθύνη, την πραγματοποίηση και την εκτέλεση της έχει το Δ.Σ. της Αδελφότητα Κονιακιωτών Δωρίδος.

Στα πλαίσια της εκδήλωσης συμπεριλαμβάνονται και σχετικές βραβεύσεις. Φέτος βραβεύσαμε τον αείμνηστο κλαρινίστα Γιάννη Κούπα από τον Πανουργιά (Δρέμισα) Φωκίδας για την διαχρονική του σταδιοδρομία στο Γνήσιο Παραδοσιακό Δημοτικό Τραγούδι της Ορεινής Ρούμελης ο οποίος επί 48 συνεχή έτη ερχότανε στο πανηγύρι στον Κονιάκο εκτός από γάμους, βαφτίσια, αρραβώνες κ.α. από το 1943 μέχρι το 1990 που έφυγε από τη ζωή. Την τιμητική Πλακέτα από την Αδελφότητα και τον Όμιλο για την UNESCO παρέλαβε ο γιος του Στάθης Κούπας ο οποίος έκαμε μια αναφορά στη ζωή του πατέρα του από το 1917 μέχρι 1990, που έφυγε για το μεγάλο ταξίδι σε ηλικία 73 ετών. Ευχαριστούμε ιδιαίτερα για την τιμή που μας έκανε και παρευρέθηκε στην εκδήλωση. Ακούστηκαν και τρία τραγούδια σόλο κλαρίνο του Γιάννη Κούπα η Ιτιά, ο Σκάρος και δεν στόπα εγώ Θανάση, που όλοι οι παρευρισκόμενοι συγκινήθηκαν από τα ακούσματα του Γιάννη Κούπα.

Ο δεύτερος για την βράβευση κλαρινίστας ήταν ο Κωνσταντίνος Μαργαρίτης ετών 83 από Βουνιχώρα Φωκίδας για το Παραδοσιακό Δημοτικό Τραγούδι της Ορεινής Ρούμελης ο οποίος για οικογενειακούς λόγους υγείας δεν παραβρέθηκε.

Μας τίμησαν με την παρουσία τους και χαιρέτησαν οι: ο Πρόεδρος της Αδελφότητας Κονιακιωτών Δωρίδος Ιωάννης Απ. Μίχος, ο Αντιδήμαρχος Δωρίδας κ. Κωνσταντίνος Κουτσούμπας, η εντεταλμένη σύμβουλος Πολιτισμού και Πρόνοιας του Δήμου Δωρίδας κ. Γεωργία Παπαδοπούλου, ο Πρόεδρος της Δωρικής Αδελφότητας κ. Χαράλαμπος Κόκκινος, ο Επίτιμος πρόεδρος της Δωρικής Αδελφότητας κ. Κωνσταντίνος Ι. Λιάπης, η Πρόεδρος Τ.Κ. και πολιτιστικού Συλλόγου Λιδωρικού Κ. Αργυρώ Λαγγουράνη, ο Πρόεδρος Τ.Κ. Κονιάκου κ. Ιωάννης Ευθ. Μίχος. Παραβρέθηκαν, επίσης, ο Καθηγητής του Παντείου Πανεπιστημίου κ.

Κωνσταντίνος Ι. Λιάπης μέλος της Αδελφότητας Κονιακιωτών, η πρόεδρος του τμήματος οικονομικής και Περιφερειακής Ανάπτυξης του Γεωπονικού Πανεπιστημίου Άμφισσας κ. Κατσαίτη Σελήνη, ο πρόεδρος της Αδελφότητας Αθανασίου Διάκου κ. Νικόλαος Κωνσταντέλλος, ο Πρώην Αντιπρόεδρος της Δωρικής Αδελφότητας και στέλεχος του Υπουργείου Οικονομικών κ. Μιχάλης Δρίτσας, ο κ. Γεώργιος Κаланτζής εκπρόσωπος του συλλόγου Φιλοθέης Δωρίδας, ο κ. Διονύσης Βλάχος εκπρόσωπος του συλλόγου Συκιάς Δωρίδας, ο κ. Ευθύμιος Κυριανάκης Εκπρόσωπος της Αδελφότητας Λευκαδιτίου, ο πρόεδρος της Αδελφότητας Τριβιδιωτών Δωρίδας ο κ. Δημήτριος Καραδήμας, εκπρόσωπος του συλλόγου Νεοχωρίου Υπάτης κ. Πάνος Παπαναγιώτου, η Συμβολαιογράφος κ. Ζαγγανά Ιωάννα εκπρόσωπος του συλλόγου Υπάτης εν Αθήναις, ο πρόεδρος του συλλόγου Χοροτράγουδο Πειραιώς κ. Ηλίας Καραβίδας και πρόεδροι τοπικών συλλόγων και κοινοτήτων. Τους ευχαριστούμε θερμά.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν συγχωριανοί μας και από τα γύρω χωριά της περιοχής από το Λευκαδίτι, Συκιά, Λιδωρίκι, Αθανάσιο Διάκο, Πανουριά, Διακόπι, Νεοχώρι Υπάτης, Υπάτη, Τριβίδι, Χρισσό, και όχι μόνο, που μας συγκίνησαν και μας τίμησαν με την παρουσία τους. Συγχαρητήρια σε αυτούς που μας χάρισαν με τα τραγούδια τους μια αξέχαστη δημοτική βραδιά.

Μας συγκίνησαν οι συμπατριώτες μας που τραγούδησαν από καρδιάς τα Δημοτικά τραγούδια της Αγάπης όπως παλιά.

- Ο κ. Κωνσταντίνος Θωμόπουλος από την Φιλοθέη Δωρίδος που μας καλωσόρισε με το τραγούδι «Φίλοι Καλωσορίσατε»

- Ο κ. Δημήτριος Λακαφώσης από Λευκαδίτι, ο κ. Ηλίας Χονδραλής από Νεοχώρι Φθιώτιδας, ο κ. Γεώργιος Πελεκάνος από Αθανάσιο Διάκο

- Ο κ. Πάνος Παπαναγιώτου από Νεοχώρι Υπάτης,

Ο κ. Χρήστος Χονδραλής από Νεοχώρι Υπάτης

- Ο κ. Κωνσταντίνος Θωμόπουλος από την Φιλοθέη Δωρίδος

- Παρέα Νεοχωριτών

Στη συνέχεια ακολούθησε το χορευτικό της Αδελφότητας με πρωτοχορευτή το Χρήστο Γ. Χολέβα και συμμετέχουσες την Παναγιώτα, την Ελένη, την Ιωάννα, την Ειρήνη Χολέβα, πλαισιωμένους από την Κατερίνα Κοντογιώργου και τη Σταυρούλα Λιάπη από Διακόπι που τις ευχαριστούμε θερμά.

Στη συνέχεια ακολούθησε δημοτικό παραδοσιακό πρόγραμμα με τους κ. Ηλία Χονδραλή στο κλαρίνο, κ. Γιώργο Πελεκάνο και κ. Χρήστο Χονδραλή στο τραγούδι.

Ευχαριστούμε θερμά όλους όσους παρευρέθηκαν και στήριξαν την προσπάθεια διατήρησης και συνέχισης της πολιτιστικής μας ταυτότητας. Η παράδοση συνεχίζεται...και μας ενώνει! Και του χρόνου με υγεία.

Στάθης Κούπας

Από την Εκδήλωση για την «Αναβίωση του Γνήσιου Υφους του Δημοτικού Τραγουδιού της Ορεινής Ρούμελης» στις 16/8/2025. Η Μουσική Βραδινή διοργανώθηκε για 10η χρόνια από την ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΚΟΝΙΑΚΙΩΤΩΝ ΔΩΡΙΔΑΣ

Τιμήθηκε ο αείμνηστος κλαρινίστας ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΠΑΣ.

Με Τιμητικό Έπαινο από τον Όμιλο για την UNESCO και αναμνηστική πλακέτα από την ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΚΟΝΙΑΚΙΩΤΩΝ ΔΩΡΙΔΟΣ. «Για την χαρακτηριστική και πολύχρονη προσφορά του στο ΓΝΗΣΙΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΟΡΕΙΝΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ»

Ο Γιάννης Κούπας εκπροσωπούσε στη Δημοτική Μουσική τον γνήσια παραδοσιακό ήχο του κλαρίνου, όπως αυτός ερχόταν από τη Μουσική Παράδοση 150 χρόνων πριν! (ήταν γεννημένος το 1917) Ο ήχος του ήταν ιδιαίτερα λυρικός στα κλέφτικα και τα καθιστικά και έντονα επικός στα Ηρωικά και τα τσάμικα. Λιτός και απερίττος χωρίς πολλά «φτιασίδια» και περικοκλάδες, όπως ο ίδιος έλεγε.!!

Εννοώντας: ότι η Δημοτική Μουσική δεν επιδέχεται μακρόσυρτους ήχους βαθιάς ανατολίτικης προέλευσης, τσιφτελοειδούς χρονιάς. Διότι έτσι, αλλοιώνεται ακόμη και η πιο καλή μελωδία της Δημοτικής μας Παράδοσης!!

Ο ίδιος σε όλη του την καριέρα, προσπάθησε και απέφυγε αυτή την «παγίδα» Προσπαθούσε να μεταφέρει στο χρόνο το παίξιμο και τον ήχο των μεγάλων, των κλασικών του κλαρίνου όπως του Νίκου Καρακώστα του Κώστα Γιαούζου του Αποστόλου Σταμέλου κ.α

Αυτό είχε στη ψυχή του και αυτό έδωσε απλόχερα με σεβασμό και συνέπεια!!

Αυτά θυμούνται οι φίλοι της Δημοτικής Μουσικής και γιαυτό τον βράβευσαν 35 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ!

Για μας -την οικογένειά του- παιδιά, εγγόνια, δισέγγονα ήταν μια συγκινησιακή πολύ φορτισμένη βραδιά και εκφράζω και από εδώ τις θερμότερες ευχαριστίες από καρδιάς όλων μας, προς τους συντελεστές αυτής της εκδήλωσης!!!

Η Αναβίωση Δημοτικού Τραγουδιού με θέμα «Δημοτικά Τραγούδια της Αγάπης», που πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 16 Αυγούστου 2025 στον Κονιάκο Δωρίδας, στέφθηκε με μεγάλη επιτυχία.

Η εκδήλωση συγκέντρωσε πλήθος επισκεπτών, οι οποίοι απόλαυσαν μια μοναδική βραδιά αφιερωμένη στην παράδοση και την πλούσια μουσική μας κληρονομιά.

Η Δωρική Αδελφότητα και η Αδελφότητα Κονιακιωτών Δωρίδας, σε συνεργασία με τους συνδιοργανωτές, ανέδειξαν τη διαχρονική αξία του δημοτικού τραγουδιού και την αέναη δύναμή του να ενώνει. Ευχαριστούμε θερμά όλους όσους παρευρέθηκαν και στήριξαν την προσπάθεια διατήρησης και συνέχισης της πολιτιστικής μας ταυτότητας. Η παράδοση συνεχίζεται... και μας ενώνει!

Με εκτίμηση
Ιωάννης Μαρωνίτης

Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής και Βορειοαμερικανικής Ομοσπονδίας Ομίλων Και Συλλόγων για την UNESCO Πρόεδρος του Ομίλου για την UNESCO Πειραιώς και Νήσων, και Γ. Πρόεδρος του Δ. Ο. International Action Art

**Αυθεντικό παραδοσιακό Γαλακτοπωλείο
με ιστορία από το 1931**

Γιαστίρι παραδοσιακό αγελαδινό και πρόβιο βραβευμένο με δίπλωμα και χρυσό μετάλλιο από τη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης.
Ρυζόγαλο και κρέμα με άριστα που θυμίζουν άλλες εποχές, ολόφρεσκα γλυκά, είναι ορισμένα μόνο από τα εξαιρετικά προϊόντα που θα βρει κάποιος στη "Στάνη".
Ένα μαγαζί για όσους έχουν νοσταλγίες τη γεύση.

Μ. Κοτοπούλη 10, Ομόνοια Τηλ: 210 52.33.637, 210 52.27.451 e-mail: stani@stani1931.gr

Στιγμιότυπα από την εκδήλωση 10η Αναβίωση
του γνησίου ύφους του Δημοτικού Τραγουδιού της Ορεινής Ρούμελης

Τα 200 χρόνια από την Μάχη του Κάργιου στο Λευκαδίτι Φωκίδας

Συχαρητήρια στην Αδελφότητα Λευκαδιωτών που με μεγάλη επιτυχία διοργάνωσε της 10 Αυγούστου τον εορτασμό των 200 χρόνων από την Μάχη του Κάργιου και την νίκη που οι γυναίκες της περιοχής πέτυχαν κατά των Οθωμανών!!

Ο Μάκης Κυριανάκης στην αυλή του Πολιτιστικού Κέντρου Λευκαδιτίου, ανέπτυξε δι’ ολίγων το ιστορικό της μάχης και αντιπροσωπεία των Αναβιωτών Άμφισσας «Τα Σάλωνα του ’21» μας έδειξαν τον οπλισμό των αγωνιστών εκείνης της περιόδου αλλά και τίς φορεσιές τους.

Η μάχη του Κάργιου, στην περιοχή Λευκαδίτι Φωκίδας, έλαβε χώρα τον Μάιο του 1825, κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας, όπου οι κάτοικοι του χωριού, μαζί με άλλους αγωνιστές, απέκρουσαν τους Τούρκους σε αυτό το φυσικό φρούριο, με αποτέλεσμα οι Τούρκοι να έχουν σημαντικές απώλειες. Η μάχη έλαβε χώρα στο «Κάργιο», μια φυσική οχυρή θέση, κοντά στα βόρεια όρια του χωριού Λευκαδίτι, με τη Συκιά.Η μάχη αυτή συνέβη τον Μάιο του 1825.

Στη μάχη αυτή συμμετείχαν οι κάτοικοι της περιοχής και αγωνιστές που υπερασπίστηκαν την περιοχή από τους Τούρκους. Τούρκοι αποκρούστηκαν με απώλειες, χάρη στην αντίσταση των Ελλήνων αγωνιστών.

Η σημασία του Κάργιου: Το Κάργιο λειτουργούσε ως καταφύγιο για τους κατοίκους των γύρω χωριών σε περιόδους κινδύνου από τους Τούρκους, προσφέροντας φυσική προστασία και ασφάλεια.

Στην συνέχεια ακολούθησε παραδοσιακό γλέντι με την εξαιρετική κομπανία του κλαρινίστα από την Μπλιά κ.Δανιδ Ταμπρατζή!!

Τραγούδια ΜΟΝΟ παραδοσιακά σε όλη την διάρκεια του πανηγυριού!!!

Έκτος από τον κόσμο του Λευκαδιτίου παρευρέθηκαν **και από τα γύρω** χωριά που παρακολούθησαν την αφήγηση για την μάχη του Κάργιου και ο Δημήτρης Χολέβας αντιπροσωπεύοντας την Αδελφότητα Κονιακιωτών!!

Η Ρουμελιώτισσα στον αγώνα του ’21

Από την παρουσίαση του βιβλίου της **Λαμπρινής Κουφάκη*** Είναι κοινός τόπος, ότι η ιστορική παράδοση του Ελληνικού Έθνους, η πνευματική και οικονομική άνοδος του παροικιακού και υπόδουλου Ελληνισμού κατά τον τελευταίο αιώνα της τουρκοκρατίας, η διάδοση των φιλελεύθερων ιδεών της εποχής, η οργανωτική προετοιμασία από τη Φιλική Εταιρεία και οι ετοιμοπόλεμες δυνάμεις των κλεφτών και των αρματολών, υπήρξαν τα θεμέλια πάνω στα οποία στηρίχτηκε η Επανάσταση του 1821.

Παρά τις δυσμενείς εξωτερικές συνθήκες, το σάλπισμα της ελευθερίας βρήκε τους Έλληνες συσπειρωμένους για την αποτίναξη του ζυγού. Κάτω από τη σημαία της Επανάστασης ενώθηκαν προύχοντες και αγρότες, κλεφταρματολοί και καπεταναίοι, εξέχουσες μορφές της Διασποράς και εκκλησιαστικοί άντρες με τη απόφαση να ανακτήσει το έθνος «την πολιτικήν αυτού ύπαρξιν και ανεξαρτησίαν» όπως τονίζοταν στην λακωνική διακήρυξη της Α’ Εθνοσυνέλευσης τον Ιανουάριο του 1822. Πρωταγωνιστές της Επανάστασης δεν ήταν μόνο οι άντρες, ιδιαίτερη ήταν και η συμβολή των γυναικών, είτε πρόκειται για μάνες, για σύζυγοι ή ακόμα και για καπετάνισσες. Οι γυναίκες αυτές πολέμησαν με την ίδια αγάπη με την οποία φρόντιζαν την οικογένεια τους, και αυτό διότι η πατρίδα ήταν γι’ αυτές οικογένεια.

Για την επέτειο των διακοσίων χρόνων από την Εθνεγερσία, είναι ιστορικό μας χρέος να ψηλαφίσουμε, έστω ακροθιγώς, τις σωστές διαστάσεις της δράσης των επώνυμων και ανώνυμων γυναικών της Ρούμελης στα χρόνια της σκλαβιάς και τη συμβολή τους στον Αγώνα για την απελευθέρωση. Γυναίκες, Μάνες, Σύζυγοι, Κόρες, Καπετάνισσες. Ψάχνοντας μέσα στις ξεχασμένες της Ιστορίας σημειώσεις διαπίστωσα ότι βασικές μαρτυρίες και πληροφορίες έχουμε από το ελληνικό τραγούδι, τη δημοτική μας ποίηση, τις μαρτυρίες αυτόπτων μαρτύρων, την ποίηση, τις βιογραφίες των φιλελλήνων αγωνιστών, τις διηγήσεις των περιηγητών, την ιστοριογραφία, τη ζωγραφική.

Για κάθε μία γυναίκα από αυτές μπορεί να γραφεί ολόκληρο έπος, για την περιπλάνησή τους στα βουνά και την απόκτηση των παιδιών τους μέσα σε σπηλιές, για την αξιοθαύμαστη αντοχή τους τόσο στις συμφορές όσο και στην απώλεια των αγαπημένων τους ανθρώπων στην εξέγερση του ’21, δείχνοντας χ ρ ι σ τ ι α ν ι κ ή υπομονή και εγκατέρρηση. Τίποτα δεν τις τρόμαζε και δεν τις απασχολούσε που να τις κάνει να λησμονήσουν τα καθήκοντά τους προς τον εαυτό τους, προς τον πλησίον τους, προς τα παιδιά τους, προς την πατρίδα. Έτσι, κατάφερα να συγκεντρώσω πληροφορίες για τις γνωστές και τις άγνωστες γυναίκες της Ρούμελης, για τη ζωή τους και τη θέση τους στον ιστορικό καμβά και να τις καταγράψω σε αυτό το βιβλίο.

Ο ρόλος της γυναίκας (μάνας-συζύγου-κόρης) στο πλαίσιο της οικογένειας, σε όλη αυτή την περίοδο, ήταν καθοριστικός. Εκείνη κουβαλούσε την ψυχή του Γένους, την παράδοση, τον μύθο και την ιστορία της φυλής μας. Η γυναίκα που κυοφόρησε την Ιστορία μας, χωρίς ποτέ της να τη διδαχτεί. Έβγαине από τα χείλη της σαν παραμύθι. Γυναίκα της σκλαβιάς, που σε κανένα σχολείο δεν μαθήτευσε παρά στα αθόλωτα νερά της παράδοσης, με έντονο θρησκευτικό συναίσθημα, το αδιαμφισβήτητο θεμέλιο της εθνικής συνοχής. Η γυναίκα του ’21 δεν ήταν μόνο η μάνα με το παιδί στην πλάτη και το εικόνισμα στον κόρφο. Ήταν η άφοβη συμπαραστάτρια του άνδρα της. Στη Λιάκουρα στη Λειβαδιά, στην Γκιώνα του Σαλώνου και στα Βαρδούσια τα ψηλά πόχουν τις καταβόθρες. Ήταν δίπλα στον αγωνιστή άνδρα, τότε νοσοκόμα με τα βότανα από τις πλαγιές των βουνών, τότε παρηγορήτρα στον τραυματισμένο ετοιμοθάνατο ήρωα.

Αυτές οι Ελληνίδες δεν πήγαιναν στα μετερίζια να δώσουν μόνο θάρρος στους πολεμιστές,

να παρασταθούν στον θάνατό τους, αλλά πήγαιναν φορτωμένες βαριά με ψωμί, πίτες, παξιμάδια, λάδι, κραμπολάχανα το καλοκαίρι, βαρέλες με κόκκινο κι άσπρο κρασί. Κουβαλούσαν στα στρατόπεδα πάλες, μπαρούτι και κανόνια. Σέρναν φυσέκια στην ποδιά και πέτρα στο μαντήλι και στη μεσούλα τους σπαθί μαλαματένιο. Πολεμούσαν κάποτε μαζί με τους άνδρες και τα παιδιά τους σε διάφορους προμαχώνες, κι όταν οι πορθητές πάτησαν στο χωριό, βρέθηκαν ανάμεσα στα σκοτωμένα πτώματα πολλών μαχόμενων γυναικών. Είναι κοινή αλήθεια ότι η Ρούμελη διαδραμάτισε καθοριστικό ρόλο στην Ελληνική Επανάσταση. Ποιος δεν γνωρίζει ότι το πρώτο κάστρο που καταλήφθηκε από τους αγωνιστές ήταν τα Σάλωνα. Ποιος δεν θυμάται τους ήρωες-θρύλους που σφράγισαν τον αγώνα στη Ρούμελη: Ησαΐας, Οδ. Ανδρούτσος, Αθ. Διάκος, Μακρυγιάννης, Πανουργιάς, Κατσαντώνης, Καραϊσκάκης, Κοντογιανναίοι. Είναι πια καιρός στο πάνθεον των ηρώων να βρουν τη λαμπρή θέση που τους αξίζουν και οι Καπετάνισσες της Ρούμελης. Οι Μεσολογγίτισσες κατά τη διάρκεια της πολιορκίας, εκτός από τη φροντίδα των παιδιών τους, βοήθησαν ποικιλοτρόπως στην άμυνα, μεταφέροντας υλικά για τα οχυρωματικά έργα, αναλαμβάνοντας την περίθαλψη των τραυματιών, ανακουφίζοντάς τους, φτιάχνοντας αλοιφές με ρακί και κρασί. Όταν ήρθε η ώρα της Εξόδου, οι γυναίκες δεν λιποψύχησαν. Φόρεσαν ανδρικά ρούχα, πήραν τα μωρά στην αγκαλιά τους και κρατώντας το σπαθί έλαβαν μέρος αποφασισμένες για όλα. Όσες διασώθηκαν είχαν τραγική κατάληξη, καθώς υπήρξε γενοκτονία και αιχμαλωσία χιλιάδων από αυτές, που σύρθηκαν σε όλα τα σκλαβοπάζαρα του τότε οθωμανικού κράτους. Η αναγνώριση των γυναικών του Μεσολογγίου στη λογοτεχνία και την τέχνη δεν ήταν τυχαία. Μας δείχνει την ενεργή και αποφασιστική συμμετοχή τους στην υπεράσπιση του τόπου τους.

Το κέντρο αναφοράς στους Ελεύθερους Πολιορκημένους είναι η γυναίκα. Ο Σολωμός τη βλέπει ως σύμβολο θυσίας, αγάπης και ελευθερίας. Όλο το δράμα των ηρωίδων του Μεσολογγίου απεικονίζεται στους πίνακες όλων των ξένων ζωγράφων της εποχής. Δυστυχώς λίγα ονόματα γυναικών έχουν σωθεί. Η έκδοση αυτού του βιβλίου είναι φόρος τιμής για τις θυσίες που κατέβαλαν οι Μεσολογγίτισσες και για να φανεί ότι το Μεσολόγγι δεν ήταν έπος μόνο των ανδρών, αλλά και των γενναίων και θαρραλέων γυναικών. * Η Λαμπρινή Κουφάκη είναι Πρόεδρος της Ένωσης Γυναικών Φωκίδας, ιστορικός μελετητής-δημοσιογράφος, συγγραφέας

Από το Βιβλίο της ΛΑΜΠΡΙΝΗ ΚΟΥΦΑΚΗ Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821

Όρθιος ο Γεώργιος Β. Κουμπάρος (γιος του Βασιλείου Κουμπάρου Κοτσιάνη) ο Καθιστός άγνωστος.

ΠΑΤΡΙΔΟΤΝΩΣΙΑ

ΦΕΤΟΣ ΜΕΤΑ από πολλά χρόνια ανέβηκα για τσάι στο Μακρυλάκωμα. Πήγα με αυτοκίνητο στο Καρτάκι και με έπιασε μια συγκίνηση που ακόμη βροντούσαν κουδούνια και τσοκάνια από δύο κοπάδια πρόβατα και ένα κοπάδι γίδια. Το ένα κοπάδι πρόβατα να ξεπροβάλει από τα Χατζαρέϊκα λιβάδια, τα γίδια από το Βρυσάρι και το άλλο κοπάδι πρόβατα στο Καρτάκι να βόσκουν. Ανέβηκα στην Αγκαθόλακα, μετά στην Καϊρόλακα αγνάντια προς τη Λίπα, πουχία. Οι φτέρες κλείσανε από έλατα και κέθδρα, προχώρησα μέσα στο Ζνάρι έφθασα στο Γελαδόγρεικο, στον Κούκο αγνάντια στα Βωταϊίκα λιβάδια, η στρούγκα και ο στάλος του Βώττα Τάσου με το δέμα όπως ήταν παλιά, η Σπανακόστρουγκα, απέναντι να φαίνονται τα καλύβια του Βώττα Γιώργου (Γιώλγα) όπου εκεί είχαν και κήπο που φύτευαν πατάτες. Απέναντι μπροστά μας να υψώνεται η Γκιώνα, κάτω ο Μόρνος και απέναντι το Λευκαδίτι. Αριστερά μέχρι την Οίτη, το Μαυρολιθάρι, δεξιά να φαίνεται η λίμνη Μόρνου, το Λιδωρίκι μέχρι τον μοναστήρι του Κουτσουρού στην Πλέσσα (Αμυγδαλιά).

Συνέχισα χαμηλά, σύριζα στο Βράχο την Χαβιά, συνέχεια στο δώθε Τραπεζάκι από πάνω, το πέρα Τραπεζάκι όπου από εκεί αγναντεύεις σχεδόν όλα τα χωριά των Βαρδουσίων. Συνεχίζεται.....

Δ.Χ.Χ.

ΠΑΛΙΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Αρραβώνες δεκαετία του 1920 Γεωργίου Μίχου (Τζέλιου) και Ευφροσύνης Γ. Μπούτσικου (Τζέλενα) από αριστερά ορθιοι Γεώργιος Χολέβας (Χολεβογιώργης), άγνωστος, άγνωστος, Βώττας Νικόλαος (Κολιονίκος), Ιωάννης Μπούτσικος (κφώαννος), άγνωστος, Μιλτιάδης Γ. Μπούτσικος (Μοκομέλτας) και Ηλίας Λακαφώσης μετεπειτα Ιερέας στο Λευκαδίτι (παπαλιάς). Από αριστερά καθιστοί: άγνωστος, Γεωργίος Μίχος (Τζέλιου), Ευφροσύνη Γ. Μπούτσικου (Τζέλενα)

Παλιές διηγήσεις

Ποιός απ’ τούς παλιούς δεν θυμάται τόν ένθουσιασμό και τὰ αισθήματα τοῦ ἀείμνηστου Παπαμάρκου γιά τὴν Ἀδελφότητα καὶ τὸ ἔργο της γιά τὸ χωριό. Καὶ μιὰ καὶ τὸν θυμηθήκαμε, ἀξίζει ν’ ἀναφερθοῦμε σὲ δύο γεγονότα σχετικά μὲ τὸ δρόμο καὶ μὲ πρωταγωνιστὴ τὸν ἴδιο.

Τὸ πρῶτο ἀναφέρεται σὲ ἐργασίες τοῦ δρόμου, γιά τὶς ὁποῖες ἔκανε τὸ πᾶν παροτρύνοντας καὶ προτρέποντας τοὺς συγχωριανοὺς μας γι’ αὐτὸ τὸ σκοπὸ. Τὸ δρόμο τὸν ἔφεραν οἱ παλιοὶ συγχωριανοὶ μας μὲ τοὺς κασμάδες καὶ τὰ τσαπιά τσακίζοντας τὰ νύχια τους. Τὸ ἔργο λοιπὸν χρειαζόταν χέρια, πολλὰ χέρια, καὶ ἔπρεπε οἱ χωριανοὶ ν’ ἀφήνουν τὶς δικές τους δουλειές καὶ νὰ τρέχουν στὸ δρόμο μ’ ἕνα μικρὸ μεροκάματο ποὺ δινόταν τότε.

Ήταν λοιπὸν ἡ μεγάλη ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς καὶ ἀφοῦ τελείωσε ἡ θεία Λειτουργία καὶ ἔγινε ἐν συνεχείᾳ καὶ ὁ Ἑσπερινὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μὲ τὶς εὐχές τῆς γονυκλισίας, ὁ κόσμος βγῆκε ἔξω στο προαύλιο τῆς ἐκκλησίας καὶ περίμενε ὡς συνήθως τὸν παπᾶ. Ἐκεῖνος, ἀφοῦ ἐτοιμάστηκε, βγῆκε καὶ σὲ τόνο αὐστηρὸ ποὺ δὲν σήκωνε ἀμφισβήτηση λέει:

«Ἀκοῦστε χωριανοί, μόλις πᾶτε στὰ σπιτίγια σας, θὰ πάρετε τὰ τσαπιά σας καὶ τοὺς κασμάδες καὶ γὼ μαζί, καὶ θὰ πᾶμε ὅλοι νὰ ἐργαστούμε στὸ δρόμο, ἃς εἶναι μεγάλη γιορτὴ σήμερα καὶ αὔριο. Τὴν ἁμαρτία ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ θὰ τὴν πάρω ἐγώ· ἐσεῖς γι’ αὐτὸ εἶστε ἀνεύθυνοι.» Ἔτσι καὶ ἔγινε· ὅλοι ξεκίνησαν νὰ ἐργαστοῦν στὸ δρόμο.

Τὸ δεύτερο γεγονός (που χρονικὰ ἴσως προηγεῖται τοῦ πρώτου) συνέβη πάλι στο προαύλιο τῆς ἐκκλησίας.

Κάποτε ἦρθαν στὸ χωριὸ ὁ τότε Νομάρχης Φωκίδας Σταμπατάκης καὶ ὁ τότε βουλευτὴς Ψι-

μάρας γιά μιὰ βάπτισι. (Νομίζω τῆς Φρειδερίκης τοῦ Κακανέζου).

Ήταν Κυριακή. Αφοῦ τελείωσε ἡ Λειτουργία ποὺ εἶχαν παρακολουθήσει καὶ οἱ ξένοι, βγῆκε ὁ κόσμος ἔξω καὶ περίμενε, ὡς συνήθως, νὰ βγεῖ καὶ ὁ παπᾶς.

Ἐκεῖνος ἐτοιμάστηκε γρήγορα καὶ μὲ ἐπίσημο καὶ σταθερὸ βῆμα βγῆκε καὶ κατευθύνθηκε πρὸς τοὺς ἐπισήμους. Ἐκεῖνοι τριγυρισμένοι ἀπὸ πολλοὺς χωριανοὺς κάθονταν στὶς پورναροῦλες ποὺ βρίσκονταν, ὅσοι θυμάστε, στὴν ἄκρη τοῦ προαυλίου νοτιοδυτικὰ τῆς ἐκκλησίας. Στάθηκε μπροστά τους μὲ τὸ μεγαλοπρεπὲς παράστημά του, τοὺς χαιρέτησε καὶ σὲ τόνο ἐπίσημο καὶ κάπως αὐστηρὸ ἀπευθυνόμενος στὸ Νομάρχη εἶπε:

Κύριε Νομάρχα, μέ τί ἦρθατε ἀπὸ τὴν Ἀμφισσα στὸ Λιδωρίκι;

Μὲ αὐτοκίνητο, ἀπαντᾷ ἐκεῖνος. Ἀπὸ Λιδωρίκι μέχρι Λευκαδίτι; Μὲ αὐτοκίνητο, ἀπαντᾷ πάλι ὁ Νομάρχης. Καὶ ἀπὸ Λευκαδίτι μέχρι Κονιάκο;

Ὁ Νομάρχης ξεροκατάπιε, διότι κατάλαβε ποῦ τὸ πάει ὁ παπᾶς, καὶ εἶπε:

-Καβάλα σε μουλάρια. Δηλαδή, λέει ὁ παπᾶς, ἐμεῖς δὲν εἴμαστε ἄνθρωποι; δὲν ἀξίζουμε γιά ἕνα δρόμο, γιά νὰ ζήσει καὶ τοῦτο τὸ χωριό; Ἀμέσως ἐπενέβη ὁ παριστάμενος βουλευτὴς καὶ διαβεβαίωσε τὸν παπᾶ καὶ τοὺς παρισταμένους ὅτι τὸ θέμα τοῦ δρόμου εἶναι τὸ πρῶτο μέλημα Βουλευτῆ καὶ Νομάρχη. Χωριανοὶ που βρισκόταν δίπλα στον παπᾶ, ἄκουσαν τὸ βουλευτὴ νὰ λέει σιγανὰ στὸν Νομάρχη: «Ἄρπα τη! Αὐτὸ τὸ καρφὶ εἶναι γιά σένα». Ἐλέχθη τότε, ὅτι ἡ στιχομυθία αὐτὴ τοῦ παπᾶ μὲ τὸ Νομάρχη ἔγινε ὥστε ἀπὸ συνεννόηση με κάποια μέλη τῆς Ἀδελφότητος ποὺ ἦταν μάλιστα καὶ παρόντα.

Κέντρο Υποστήριξης Οικογένειας & Παιδίου

Αγγελική Ι. Μπαλατσούρα

Λογοπεδικός - Λογοθεραπεύτρια

Κινητὸ 6978 896342

Τηλ. 210 577 0577

Fax. 210 572 0222

στήριξις

PLUS

www.stirixisplus.gr

Λακαφιώσης

ΚΑΦΕ

ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΕΙΟ

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ

Στρατηγὸς Πετρίτη 3

Δροσιά

τηλ: 210 6229 276

25η Γιορτή Σπόρων του Πελίτι 2025

Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

Αγαπητοί φίλοι και φίλες του Πελίτι, με μεγάλη μας χαρά, σας προσκαλούμε στην 25η Γιορτή Σπόρων του Πελίτι, το Σάββατο 26 Απριλίου 2025, από τις 10 το πρωί ως τις 4 το απόγευμα, στην γη του Πελίτι στο Μεσοχώρι Παρανεστίου Δράμας στην Π. Ε. Δράμας. Η διανομή των παραδοσιακών σπόρων θα πραγματοποιηθεί από τις 11:00 π.μ -14:00 μμ.

Η Γιορτή Σπόρων του Πελίτι είναι η ετήσια κεντρική εκδήλωση του Πελίτι για τις παραδοσιακές ποικιλίες σπόρων και για τα 30 χρόνια Πελίτι (1995-2025). Η Γιορτή Σπόρων του Πελίτι είναι μια παγκόσμια συνάντηση που αγκαλιάζει και αγκαλιάζεται από ανθρώπους απ’ όλο τον κόσμο χωρίς διακρίσεις στο χρώμα, το φύλλο, το σεξουαλικό προσανατολισμό, τη γλώσσα, κ.λ.π. Βλέπουμε τα κοινά που μας ενώνουν ως ανθρώπους. Οι βασικοί στόχοι του “Πελίτι” είναι:

- η συλλογή, διατήρηση και διάδοση των παραδοσιακών ποικιλιών σπόρων και φυτών
- η ανταλλαγή αγαθών και υπηρεσιών χωρίς τη μεσολάβηση του χρήματος,
- η δημιουργία κοινότητας στην έδρα του Πελίτι, με συνδετικό άξονα τη διατήρηση των παραδοσιακών σπόρων.

- εκπαίδευση στη διατροφική αутάρκεια

Φιλοσοφικό υπόβαθρο του “Πελίτι”

Ξεκινάμε από την άποψη ότι όλοι μας φέρουμε ευθύνη γι’ αυτά που γίνονται σε προσωπικό αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο. Εμείς οι ίδιοι οδηγούμε τα γεγονότα με τη στάση και τη σκέψη μας. Κατά συνέπεια ο

καθένας μας κρατάει ένα μέρος από τη λύση των προβλημάτων σε προσωπικό και σε παγκόσμιο επίπεδο.

Δεν είμαστε θύματα καταστάσεων ούτε φταίνε οι άλλοι για αυτά που ζούμε εμείς. Εστιάζουμε την προσοχή μας στα θετικά πράγματα που γίνονται και αυτά ως δια μαγείας αυξάνουν. Δε γνωρίζουμε τι είναι το καλό και τι το κακό.

Δε γνωρίζουμε γιατί γίνονται κάποια γεγονότα. Αν δούμε τα πράγματα μέσα στην πορεία του χρόνου, αυτό που σήμερα είναι πόνος αύριο θα είναι χαρά και μετά μπορεί να είναι πάλι πόνος και ούτω καθεξής. Δεν έχει σημασία η κοινωνική ή η οικονομική μας θέση.

Η σκέψη μας είναι πολύ δυνατή και αρκετή για να κατευθύνει τα πράγματα. Όλοι μαζί έχουμε ακόμη πιο μεγάλη δύναμη. Το σημαντικό δεν είναι να βλέπουμε τι κάνουν οι άλλοι αλλά τι κάνουμε εμείς. Το πρόβλημα δεν είναι αν θα βγει στην αγορά ένα καινούριο προϊόν.

Το ζήτημα είναι αν θα το στηρίξουμε ή όχι. Οι πολυεθνικές κάνουν τη δουλειά τους κι εμείς τη δική μας. Καταναλώνουμε και στηρίζουμε τα προϊόντα που προστατεύουν το περιβάλλον. Αυξάνουμε τη συνειδητότητα μας και αυτό είναι αρκετό για να φέρει τεράστιες αλλαγές.

Κάθε μέρα με το πιρούνι μας επιλέγουμε τη γεωργία και τη πλανήτη θέλουμε.

Νομικό πρόσωπο του Πελίτι
Αποστολές σπόρων από το Πελίτι.

Το Πελίτι έχει την δυνατότητα να δίνει μικρές ποσότητες σπόρων σε καλλιεργητές. Οι σπόροι αυτοί είναι παραδοσιακές ποικιλίες ανοιχτής γονιμοποίησης και δίνονται δωρεάν από το Πελίτι. Η περίοδος αποστολής σπόρων από το Πελίτι

είναι από τον Νοέμβριο ως τον Ιανουάριο. Δωρεάν σπόροι διανέμονται και μέσα από τις εκδηλώσεις του Πελίτι.

Σποροφύλακες του Πελίτι.

Οι σποροφύλακες του Πελίτι είναι μια ομάδα εθελοντών καλλιεργητών όπου αναλαμβάνουν να ανανεώνουν ποικιλίες σπόρων για λογαριασμό του Πελίτι. Μέσα από αυτή την ομάδα των εθελοντών μπορούμε και εμείς να υποστηρίξουμε με

παραδοσιακούς σπόρους τους «νέους» καλλιεργητές που αναζητούν παραδοσιακούς σπόρους.

Ομάδες του Πελίτι.

Το Πελίτι μπορεί και υλοποιεί τις δράσεις του γιατί αγκαλιάζει και αγκαλιάζεται από πολλούς ανθρώπους από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Εκτός από την ομάδα “σποροφύλακες του Πελίτι” έχει ομάδα για τα μουσικά δρώμενα με συντονιστή τον

Θανάση Κλεώπα. Εκτός από τις ομάδες που έχει στο εσωτερικό της χώρας έχει και την ομάδα Πελίτι Αϊντάχο στις Η. Π. Α. με συντονιστή τον Τζον Κάσια.

Οι στόχοι της γιορτής είναι:

1. Να δοθούν σε όσο το δυνατόν περισσότερους καλλιεργητές παραδοσιακές ποικιλίες λαχανικών, σιτηρών κ.α.
2. Να έρθουν σε επαφή μεταξύ τους οι καλλιεργητές παραδοσιακών ποικιλιών και να ανταλλάξουν ποικιλίες, πληροφορίες και εμπειρίες.
3. Να βρουν παραδοσιακές ποικιλίες οι καλλιεργητές που δεν έχουν παραδοσιακούς σπόρους.
4. Να γίνουν όλες οι ανταλλαγές ελεύθερα χωρίς τη μεσολάβηση του χρήματος.

Άνθρωποι από 20 χώρες ένωσαν τις καρδιές τους για να γίνει αυτό το όνειρο πραγματικότητα.

ΙΣΤΟΡΙΚΟ: ΤΟΥ ΑΘ. ΔΙΑΚΟΥ ΟΙ ΜΑΧΕΣ ΣΤΑ ΒΑΡΔΟΥΣΙΑ

Βγήκα απάνω στα ψηλά
μια μέρα στα Βαρδούσια
κι ακούω τ’ άγρια πουλιά
και στην ψυχή πονούσα.

Ήταν κοπάδια πρόβατα
καμπόσες στάνες γίδια
στα ηρωικά τα χώματα
στην πάνω γη στολίδια.

Με πήρε ο αέρας τ’ ουρανού
και του αετού η χάρη
μου πήρε η πέρδικα το νου
του Διάκου το καμάρι.

Σαν γύρισα δεξιά – ζερβά
και μ’ έπιασε το κλάμα
είδα ταμπούρια απ’ τα παλιά
θαμμένους νιους αντάμα.

Ρωτώ το μνήμα να μου πει
από πού είν’ τα παλικάρια
κι ακούσκε απ’ ουρανό φωνή
και κλάψαν τα λιθάρια.

Στη Μουσουνίτσα στο χωριό
στις ρεματιές στα βράχια
πήγαμε στο κρυφό σχολειό
ψηλά στα καταράχια.

Διαβάτη εδώ μας έθαψαν
μαζί, μας είχε ο Διάκος
βουνά και δέντρα έκλαψαν
χωριά και ο Κονιάκος.

Τι να σου πούμε τώρα εμείς
περαστικό διαβάτη
ένα κερί ανάψετ’ εσείς
πουν’ η πλαγιά γεμάτη.

Είδα σε βράχο μάρμαρο
Θανάσης Διάκος λέει
με ασπμένιο λάβαρο
και νιος και γέρος κλαίει.

Είδα και μου ‘παν τα βουνά
και τις κορφές ρωτούσα
πως γίναν μάχες δω κοντά
σε μνήματα πατούσα.

Ήρθε ο Δεσπότης κι ο παπάς
τρισάγιο για να κάνουν
και έφτασε ο λαός ντουινιάς
στεφάνια να τους βάνουν.

Ήρθαν μάνες με παιδιά
γερόντοι με εγγόνια
να δουν ηρώων τα παλιά
γενιές – γενιές – αιώνια.

Φέραν λουλούδια του Μαγιού
της άνοιξης απρίλη
και μια εικόνα του Χριστού
της Παναγιάς καντήλι.

Εσείς εδώ ψηλά βουνά
γεννάτε παλικάρια
ήρωες νέους με καρδιά
στου Διάκου μας τα χνάρια.

Με πήρε το παράπονο
που να κοιτάξω πρώτα
στον κόσμ’ αυτόν τον άπονο
σε ηρώων μας τα χνότα.

Βαρδούσια θα το λεν εδώ
ο χάρος δεν περνάει
έχουν το Διάκο αρχηγό
κι αυτόν θε να ρωτάει.

Χονδραλής Χρήστος

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΣΤΟΝ ΚΟΝΙΑΚΟ ΔΩΡΙΔΑΣ

Στις 20 Αυγούστου πραγματοποιήθηκε στην πλατεία του χωριού μας η θεατρική παράσταση μια Αντιπολεμική Θεατρική Παράσταση από την Υποκρίτεια – Θεατρικής Συντεχνίας. Στο πλαίσιο εκδηλώσεων από της Συλλογικότητες Κινηματογραφική Λέσχη Ιτέας, Ομάδα ΤεχνΟντως Θεατρική Ομάδα Lock Down, Πολιτιστικό Κέντρο Φωκίδας Ελιά, ΕΛΜΕ Φωκίδας Όπου και η Αδελφότητα Κονιακιωτών συμμετείχε για τα έξοδα των καλλιτεχνών.

Κώστας & Χρυσούλα Παπαλέξη

33052 Νίκ. Γουργουρή 20
Γαλαξίδι, Φωκίδας
Τηλ. 22650 41328 - Κιν. 693 7154567
info@ganimede.gr
www.ganimede.gr

Πνακά Ε. Κωνσταντίνα
Φυσιοθεραπεύτρια MSc

Κωνσταντινουπόλεως 106
Τ.Κ. 131 211 Λιόν
Τ. 211 40 17 165 - Κ. 6908 459 298

Σύμβαση με ΕΟΠΥΥ